

El modista

Així com tenim el pianista i la pianista, el florista i la florista, i el fondista i la fondista, tenim també el modista. Avesats a sentir dir, comunament, «el modisto», potser aquesta forma modista, usada com un nom del masculí, pot causar estranyesa al algú, però n'hi ha prou amb una comparació amb els exemples anteriors per a adonar-se que modista ha d'ésser, efectivament, la forma bona tant per al femení com per al masculí.

Amb el sufix o terminació *ista* hem creat una llarga sèrie de noms que designen els qui practiquen determinats oficis o activitats, o els qui són partidaris o seguidors de tendències estètiques, ideològiques, etc., com ara humorista, excursionista, futurista, idealista, etc. I tots els noms —molts d'ells usats també com a adjectius— formats amb aquest sufix poden ésser, indistintament, del masculí i del femení. Modista, derivat de moda, és un d'aquests noms que designa el qui practica una activitat professional, la qual, originàriament, devia ésser pròpia de les dones. Si més no, el nom se'ls devia aplicar exclusivament. Després l'activitat va passar als homes i el nom els fou aplicat, innecessàriament «masculinitzat», ja que, tal com hem dit, els noms acabats en *ista* tenen una mateixa forma per als dos gèneres. La força del costum ha arribat a fer que s'admetés «el modisto» com una forma normal i que, contràriament, la forma normal de debò, el modista pugui semblar insòlita a algú. Però imaginem, per un moment, quin efecte farien les formes «el pianisto» o «el fondisto».

ALBERT JANE